

Holly Bourne

Acum
sunt
normală?

Primul volum al seriei
Clubul Fetelor Bătrâne

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOURNE, HOLLY

Acum sunt normală? / Holly Bourne. - Iași : Gama, 2019
ISBN 978-973-149-897-3

821.111

Text © Holly Bourne, 2015

Titlu original: *Am I Normal Yet?*

© 2019, Editura Gama, pentru prezenta traducere

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și prin orice formă, punerea la dispoziția publică, inclusiv pe internet, în scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului drepturilor de autor constituie încălcări ale legislației referitoare la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

Editor: Diana Mocanu

Redactor-șef: Diana Soare

Redactor: Cristina Răciu

Corector: Alexandru Șerban

Tehnoredactor: Alexandra Popovici

www.edituragama.ro

JURNAL DE RECUPERARE

Normalitate

Data: 18 septembrie

Medicație: 20 mg fluoxetină De la 40 mg/zi
- iuhuuu!

Gânduri/Sentimente: Acum sunt normală?

Temă:

- Atinge marginea coșului de gunoi, nu te spăla pe mâini 10 minute după aceea
- Mănâncă 3 mese pe zi, plus gustări
- Ține-o tot așa, Evie!! :) (Ce? Niciun abtibold?!)

Temă lui Evie:

1. Asigură-te că nimeni din liceu nu află despre știi-tu-ce.
2. Începe o viață normală și recuperează ce ai ratat în ultimii trei ani.
3. Normal la 16 ani =
 - * Liceu
 - * Prieteni (care nu te lasă baltă fiindcă ești prea enervantă)
 - * Un iubit? Măcar un prim sărut?
 - * Petreceri? Distracție?

Unu

A început cu o petrecere.

Dar nu orice fel de petrecere. A fost și Prima Mea Întâlnire. Gen, prima întâlnire pe care am avut-o VREODATĂ. În toată viața mea. Pentru că, în sfârșit, după toate rahaturile din ultimul timp, eram pregătită să ies cu băieți.

Îl chema Ethan și îi plăceau The Smashing Pumpkins (orice o fi și asta) și deja reușise să-și crească un început de barbă. Și i-a plăcut de mine suficient de mult încât să mă invite în oraș după ora de Sociologie. Și era amuzant. Și avea niște ochi foarte mici, dar foarte drăguți și negri, ca de dihor, gen. Dar un dihor sexy. Și cânta la tobe și la vioară. La amândouă! Deși sunt, gen, instrumente total diferite. Și și...

...și, o, Doamne, cu ce NAIBA să mă îmbrac?

OK, deci eram stresată. Și obsesivă. „Obstresată” la puterea un milion. Într-un fel absolut deplorabil. Dar era o chestie megaimportantă. Făceam și eu în sfârșit ceva NORMAL. Și m-am gândit că o să mă

descurc. Și *știam* cu ce să mă îmbrac. Încercasem toate combinațiile posibile înainte să aleg niște blugi strâmți, o bluză neagră și un colier roșu, adică cea mai sigură ținută de întâlnire posibil, după mintea mea.

Urma să fiu normală din nou. Dar voiam să o fac cu pași înceți și siguri.

Ținută

Blugi = Cool, ca-toată-lumea și n-o-să-ne-o-tragem-
-imediat-deci-nici-să-nu-ți-treacă-prin-cap-băiete.

Bluză neagră = Slăbește – da, știi... păi, era prima întâlnire, iar medicamentele mă făcuseră puțin cam... pufoasă.

Colier roșu = Sugerează că sunt sexy, pentru peste șase luni, dacă ai fost un băiat bun și dacă o să fiu pregătită, și după ce mi-ai spus că mă iubești, și ai aprins niște lumânări, și toate chestiile alea care probabil nu i se întâmplă cu adevărat nimănui...

... A, și după ce te-ai spălat de o sută de ori și ți-ai făcut vreo 10 analize pentru BTS-uri.

Ținută. Drăguță. Cu care nu puteam da greș.

Pune-o pe tine, Evie. Pune-o naibii pe tine.

Așa că asta am făcut.

* * *

Înainte să vă spun cum a mers și cum *așa a început ceva*, dar nu relația mea cu Ethan, mă gândesc că o

să vrei să știi cum l-am cunoscut, ca să puteți să investiți un pic emoțional.

Rahat. Tocmai m-am dat de gol că relația mea cu Ethan n-a funcționat.

Aia e. Oricum, cine a mai avut o super poveste de dragoste cu un tip care arăta ca un dihor sexy?

Cum l-a întâlnit Evie pe Ethan

Liceu nou. Începusem școala într-un liceu nou, unde numai o mână de oameni mă știaau drept „fata care-o luase razna”. În ciuda tezelor¹ mele date-mai-mult-pe-acasă, liceul m-a lăsat să intru în bac² pentru că, de fapt, sunt destul de deșteaptă atunci când nu sunt internată.

L-am remarcat pe Ethan la prima mea oră de Sociologie. În primul rând pentru că era singurul băiat din clasă. În plus, arăta ca un dihor cu un început de barbă sexy.

S-a așezat în fața mea și ochii ni s-au întâlnit aproape imediat.

M-am uitat în spate, să văd la cine se holba. Nu era nimeni.

— Bună, eu sunt Ethan, mi-a spus, schițând un salut cu mâna.

Am dat și eu din mână.

— Bună, eu sunt Evelyn... Evie. Doar Evie.

¹ În original, GCSE – set de examene care se dau în sistemul de învățământ britanic înainte de ultimii doi ani de liceu.

² În original, A levels, GCE Advanced Level (General Certification of Education Advanced Level), set de examene care se dau la finalul ultimilor doi ani de liceu și reprezintă apogeul învățământului secundar superior.

— Ai mai făcut Sociologie până acum, Evie?

M-am uitat la manualul nou-nouț de pe banca mea, cu cotorul încă intact.

— Ăăă, nu.

— Nici eu. Dar am auzit că e o materie de umplutură. La care iei ușor 10, nu-i așa?

Mi-a zâmbit într-un fel care m-a făcut să simt tot soiul de lucruri pe dinăuntru. În așa hal, încât am simțit nevoia să mă așez pe scaun. Numai că deja stăteam jos, așa că m-am foit stânjenită, m-am panicat și am chicotit ca să nu se vadă.

— Tu de ce ai ales cursul ăsta? m-a întrebat.

O întrebare. Poți să răspunzi la întrebări, Evie. Așa că am zâmbit și am spus:

— Mi s-a părut mai puțin periculos decât Psihologia.

Ups. *Gândește*. E bine să gândești înainte să răspunzi la întrebări.

S-a încruntat sub claia de păr ciufulit.

— Mai puțin periculos? a repetat.

Am încercat să explic.

— Da, știi tu, eu... ăăă... păi... nu voiam să-mi vină alte idei.

— Idei?

— Sunt foarte influențabilă.

— Ce fel de idei?

S-a aplecat peste bancă interesat. Sau confuz.

Am ridicat din umeri și mi-am făcut de lucru cu geanta.

— Păi, la Psihologie înveți despre toate chestiile care o pot lua razna în capul tău, i-am spus.

— Și?

M-am mai jucat puțin cu geanta.

— Păi, începi să-ți faci alte griji, nu? Gen, știi că există o chestie numită tulburare de identitate a integrității corporale?

— Integri-ce corporală? m-a întreat, zâmbind din nou în felul ăla.

— Tulburare de identitate a integrității corporale. Practic, te trezești într-o zi convins că nu ar trebui să ai două picioare. Brusc, îți urăști piciorul pe care îl simți în plus și vrei să-ți fie amputat. De fapt, unii bolnavi chiar *se prefac* că le-a fost amputat! Și singurul leac este ca un doctor tăietor-de-picioare să ți-l hăcuiască ilegal. Oamenii nu capătă TIIC, așa se cheamă, TIIC, până pe la douăzeci și ceva de ani. Oricare din noi ar putea ajunge să aibă TIIC. Nu știm încă. Putem doar să sperăm că o să rămânem atașați emoțional de membrele noastre. De-asta Sociologia e mai puțin periculoasă, după părerea mea.

Pe Ethan l-a pufnit râsul și toate celelalte fete din clasă s-au întors să se holbeze.

— Cred că o să-mi placă la Sociologie cu tine, Evie.

Mi-a făcut cu ochiul, înclinând capul cu subînțeles.

Inima a început să-mi bată foarte repede, dar nu ca de obicei, ca o insectă prinsă în cursă. Altfel. Și era bine.

— Mersi, cred.

Ethan n-a făcut altceva decât să se holbeze la mine pentru tot restul orei.

Așa ne-am cunoscut.

M-am uitat la reflexia mea. Întâi de aproape, cu nasul lipit de oglindă. Am făcut un pas în spate și m-am uitat din nou. Apoi am închis ochii și i-am deschis foarte repede, ca să mă iau prin surprindere și să am o reacție obiectivă.

Nu arătam rău, să știți.

Din reflexie, clar nu puteai să-ți dai seama cât de emoționată eram.

Mi-a sunat telefonul, iar în inima mea s-a produs un mic cutremur.

Hei, sunt în tren. Abia aștept să te văd diseară. x

Chiar venea. Era pe bune. Apoi am văzut pe telefon cât e ceasul și am intrat în panică. Încă șapte minute și aveam să întârzii. Am aruncat totul într-o geantă, apoi am fugit la baie să mă spăl pe dinți și pe mâini.

Imediat ce am terminat, s-a întâmplat.

GÂND RĂU

Le-ai spălat cum trebuie?

M-am îndoit de mijloc, secerată. De parcă cineva m-ar fi înjunghiat în stomac cu o andrea.

Nu nu nu nu nu.
Și apoi a mai venit unul.

GÂND RĂU

Ar trebui să le mai speli o dată,
ca să fii sigură.

Atunci chiar m-am chircit cu totul, ținându-mă de marginea chiuvetei, în timp ce corpul meu se prăbușea. Sarah mă avertizase că se putea întâmpla asta. Că exista posibilitatea ca gândurile să revină după ce reduc doza. Mi-a spus să fiu pe fază. Doar că va fi OK, pentru că acum dezvoltasem „mecanisme de apărare”.

Mama a ciocănit la ușa băii. Probabil că iar mă cronometrase. Dacă stăteam mai mult de cinci minute, era deja un semnal de alarmă.

— Evie?

— Da, mamă, i-am răspuns, încă ghemuită.

— Ești bine? La ce oră trebuie să pleci la petrecere?

Știa doar despre petrecere. Nu-i spuseseam și despre întâlnire. Cu cât știa mai puține, cu atât mai bine. Sora mea mai mică, Rose, știa, dar jurase să țină secretul.

— Sunt bine, ies imediat.

I-am auzit pașii pe hol și am expirat încet.

Gând logic

Ești în regulă, Evie. Nu trebuie să te speli din nou
pe mâini, nu-i așa?

Tocmai te-ai spălat. Hai, ridică-te.

Ca un soldat bine antrenat, m-am îndreptat de
spate și am descuiat calm ușa de la baie. Dar nu
înainte ca un alt scurtcircuit în creier să-mi dea
lovitura de grație.

GÂND RĂU

Opa, o luăm de la capăt.